

nunc depone ornatum tuum. ut sciam quid faciam tibi. Deposuerunt ergo filii israel ornatum suum ad montem oreb. Moyses quoque tollens tabernaculum tetendit extra castra perul. uocauitque nomen eius tabernaculum phederis. et omnis populus qui habebat aliquam questionem egrediebatur ad tabernaculum federis extra castra. Cumque egrederetur moyses ad tabernaculum surgebat uniuersa plebs et stabat unusquisque in ostio papilionis sui. aspiciebantque tergum moysi donec ingrederetur tentorium. Ingresso autem illo tabernaculum federis descendebat columpna nubis et stabat ad ostium. Loquebaturque cum moise cernentibus uniuersis, quod columpna nubis staret ad ostium tabernaculi. Stabantque ipsi et adorabant per fores tabernaculorum suorum. c. xxv

Et ait moyses. Consecraui manus ustras hodie domino. unusquisque in filio fratre suo ut det uobis benedictio. c. xxv

Facto autem die altero locutus est moyses ad populum. Peccastis peccatum maximum. Ascendam ad dominum. si quomodo eum quierero de peccati peccelere uro. Reuersusque ad dominum ait. Obsecro peccatum populus iste peccatum magni. feceruntque sibi deos aureos. Aut dimitte eis hanc noxam. aut si non facis. dele me de libro tuo quem scripsisti. Cui respondit dominus. Qui peccauerit in. delebo eum de libro mee. Tu autem uade educ populum istum de quo locutus sum tibi. angelus meus praecedet te. Ego autem in die ultionis uisitabo in hoc peccatum eorum. Percussit ergo dominus e

Locutusque est dominus ad moysen. Vade ascende de loco isto. tu et populus tuus quem eduuxisti de terra egypti in terram quam iuravi abraham isaac et iacob dicens. Semini tuo dabo eam. et mittam praecursorum tuum angelum. ut eiciat ebananeum. et amorreum. et etheum et pherezium. et cueum. et gebuseum. in terram fluentem lacte et melle. Non enim ascendam tecum quia populus durus ceruicis es. ne forte disperdam te in uia. Audiens populus sermonem hunc pessimum. iurit et nullus ex more induit est cultu suo. c. xxv

Berque dominus ad moysen. Loquere filiis israel. populus durus ceruicis es. Semel

Loquebatur autem dominus ad moysen facie ad faciem sic loqui solet homo ad amicum suum. Cumque ille reuerteretur in castra. misit ei iosue filii nun puer. non recedebat de tabernaculo. Dixit autem moyses ad dominum. Precipis ut educam populum istum. non indicas mihi quem missurum sis mecum. praesertim cum dixeris. noui te et nomine. inuenisti gratiam coram me. Si ergo inueni gratiam in conspectu tuo. ostende mihi uiam tuam ut sciam te. et inueniam gratiam ante oculos tuos. Respondeit populum tuum gentem hanc. Dixitque dominus. facies mea praecedet te et requiem dabo tibi. Et ait moyses. Si non tu ipse praecedes ne educas nos de loco isto.

in impleto man' uas hodie dno.

in. cont' est aut moyses ad dnm.

in. uaciq; ac uisum in ca' h' eol' p'ccm eorum.

in. et dimicte huc in castra.

in. auferre stola auos et ornatu dnm que fac